

לא לריב

קומדיה משפחתית ישראלית
מאת גור קורן / בימוי: גלעד קמחי

קומדיה משפחתית ישראלית מאת גור קורן

על ההצגה:

שלושה אחים יוצאים למסע להשגת דירת ארבעה חדרים שאביהם המנוח הוריש לנערת ליווי, בשם יפית אטיאס. מי זאת יפית אטיאס? ולמה אבא שלהם הוריש את הדירה היחידה של המשפחה לנערת הליווי? האחים: סלע הרוחני, חסר הפרוטה, איילת מורה בכיתה ג' ואם חד הורית וגור כוכב הילדים הקמפן, לא מוכנים לוותר על הירושה שמגיעה להם. אבל הם צריכים להילחם בנערת הליווי שלא מבינה למה נפלה עליה דירה באמצע החיים, אבל מה שבטוח זה שהיא לא מוכנה לוותר עליה. שלושת האחים שמורגלים לריב אחד עם השני כבר 40 שנה צריכים להתאחד כדי להחזיר לעצמם את הבית בו גדלו, כשבכל רגע ורגע במסע הזה הם... לא מפסיקים לריב.

בימוי גלעד קמחי
עוזר לבמאי עמית אפטה
תפאורה ערן עצמון
תלבושות אורנה סמורגונסקי
תאורה נדב ברנע
מוזיקה אמיר לקנר
דרמטורגיה ארז דריגס וגלעד קמחי

משתתפים:

סלע, האח הגדול דביר בנדק
איילת, האחיות האמצעית עירית קפלן
גור, האח הקטן גור קורן
יפית אטיאס, נערת ליווי ירדן ניקפהמה
עו"ד יריב ביטון נדב אסולין
רווית/רונית, פקידות קבלה במשרדו של העו"ד
כנרת לימוני/אסנת בן יהודה

צוות תפעול במה בהצגה זו:
מנהלות הצגה נילי בארי/מזל מלכה קטי
מנהל במה אנדריי זסלבסקי
תפעול במה אוריין אורן ויוסי ברונשטיין
תאורה אלון בר וליעוז זגין
תפעול סאונד ולרי רייזס
מלבישה נעמי ירקוני
אביזרים שי לביאן
איפור כל המחלקה

מחלקת הייצור להצגה זו:
מנהל ייצור ג'קי חן
תלבושות ומתפרה הדס אבנרי מנהלת,
אביב רון, סבטלנה גוסייב,
נועה כרמון, לין שלום
עיצוב אבזרים אורלי שנברג מנהלת,
שרי גוליאט, זיוה קורוטקין, שירן לוי
מחלקת איפור מלני קפלן מנהלת
עיצוב פאות נטשה אוסמולבסקי,
טניה רוזנשטיין, אירנה סגל, לנה פרגמן
איפור מיכל שביט, לרה גולומב,
אירה סימנובה, רינה שפיר
בנית תפאורה "ג'ק רובניסון"

עריכת התוכניה יורם אמיר
עיצוב התוכניה פרסום מכטינגר
צילום השער גבריאל בהרליה
צילום ההצגה רדי רובינשטיין

הצגה ראשונה: 12.4.2019

משך ההצגה: שעה ו-35 דקות

עירית קפלן, דביר בנדק, גור קורן

גור קורן, דביר בנדק, עירית קפלן

באותי הגלל הקומדיה נשארתי הגלל היחסים

מאת במאי ההצגה גלעד קמחי

לגור (קורן) ולי יש ויכוח בן 5 שנים. הוא טוען שהמחזות שלו ריאליסטים ואני טוען שהן מעין אגדות מודרניות למבוגרים. כשקראתי את 'לא לריב' הויכוח בינינו רק התעצם: אני טענתי שזו קומדיה והוא טען שזו "דרמת יחסים בין אחים", אמרתי לו "מה שתגיד גור, אם נעים לך לחשוב שזו דרמת יחסים - בבקשה...". כשהתחלנו חזרות היה ברור לכולם מי צדק בויכוח הטיפשי: הקצב של המחזה, הפאנצ'ים, האובססיות של הדמויות והאפיונים שלהן - כל אלו צעקו "קומדיה!" אך ככל שהעמקנו בתהליך החזרות, כך גם היחסים בין השחקנים נהיו קרובים יותר וגם אני התחלתי לצלול עמוק אל תוך עולמם של שלושת האחים המופרעים האלו וחזרתי בעצמי לתקופה שחייתי לצד שתי אחיותיי הגדולות (כמו 'גור' במחזה גם אני הקטן). פתאום הדבר המובן לי מאליו, הדבר הזה שנקרא "אחים" - קשר שהוא כל-כך בסיסי ומוכר הפך לשיח טעון ומורכב מעצם היותו נצחי. פתאום היה לי חשוב להבין יותר ולחפור אל לב ליבם של סלע איילת וגור, למצוא ולהמציא קצב חדש לדיאלוג הזה, לכתוב מחדש את סצנות היחסים במערכה השנייה, ובעיקר לצקת אליהן תוכן רגשי שלא דווקא זועק 'קומדיה'. נו אולי גור טיפה צדק... (ממש טיפה). לי אישית יש עוד נקודת חיבור למחזה הזה והיא דמויותיהן של התאומות רווית ורונית, פקידות הקבלה במשרד עורכי הדין. יש לשער שרוב הצופים יקבלו אותן כאנקדוטה קומית אבל בשבילי הן גם מעין כדור בדולח לשתי בנותיי התאומות דניאל ואלונה. דמויותיהן של התאומות שחולקות כל דבר אחת עם השנייה, לא מפסיקות לריב אחת עם השנייה, אבל גם לא יכולות להתנתק אחת מהשנייה ממלאות אותי במחשבות על הקשר הזה של שתי ילדות שחלקו רחם, חלקו מיטה, חלקו 'יום הולדת' וחולקות את כל ילדותן יחד. מה יהיה כשהן יצאו כל אחת מהן אל חייה? אני מקווה שאף אחת מהן לא תגיד אף פעם את מה שרונית אומרת לרווית במערכה השלישית: "רווית, אם גם בגלגול הבא אנחנו נולדות תאומות, אני חונקת אותך כבר ברחם, ואני מתכוונת לזה".

האחים המוזכרים אלי מאת גור קורן

מאץ לאני צובך את אמא שלי בדבר שהייתי אוהב צב לאני והאחים שלי נריב אחד עם פלני. היחסים בינינו, האחים, והלאהיריב עליהם חלובים אב אפילו יותר מהיחסים שלנו איתם ופס אבא, ופא פס מןמקתי: "את אבא ואותי אתם צריכים אסבול ואפון מואבול, אחד את פלני אתם צריכים אסבול א פלני". אמרתי ופלטתי: פוז מפיץ צפירי הפונטלים הפחמורים ביותר לקבולנו היו אמי לפרים יד על אחיו או אחותו (לרוב צב פייתי אני). ואם היום בלאני מתקלר לאמא אלאול מה לוומה פא תמיד מספרת קודם מה קורה עם לולת אחיי.

האמת? הצלוח אב לא רץ. אני והאחים שלי בקלר ממש טוב היום, ואפילו לט בינינו מרחק פיאופרים, ואפילו אלא אחד יל המשחה מלאו, אנחנו מופדנים בקבוצת פוטסאם שלנו את הדברים פט אשלים לפרים עלינו, דברים לאנחנו מסתירים פס מפיץ ופנות פפאם שלנו, טאד אפולס לפרהכרות ביניהם פרוסה על א חייהם.

אחת הפחולטות הראשונות לקבולתי אחרי להפוצאתי את עליית המחצה הפצה פא לאני רוצה "לפרהיל" את הפוליה הפצת על המשחה שלי ופלטתה האחים האמיתיים שלי כדמויות המחצה, כולל לממש בלמם, בתכונות פאופי לפרים, פרטים ביופרים ואם ברקל לט אי אפיהם. פדבר הראלון לפולתי פיה ללוח לאמא שלי את הפקסט כדי לפא תראד לפלטויות שלי לא יפחחו אפצה מריבה, ואץ לבקל אשורים מהאחים שלי, ופיקר מיומם לפחוח רק מופצבת המחצה (ואני פולק אפצות אוח על צב ביזק).

אני וודאי לא הראלון לכוח על המשחה שלו, טאוקן לפיו רבים וטובים ממני לרצו אבס את הפכיסה הפאופבת לפרים בחול. אני רציתי "לכבס" את האחים שלי ופוז לתלות אותם אפול על פחול בחול כ רציתי לפלוויל קצת באחים הפיוחדים שלי, אפמיד אפם לאני בר מפא לפם הפטרורים שלי אחיים פאלר ופיקר כדי אפודות לאמא שלי למררה עלינו לא נריב (אפחות על הפצקה הפצת).

סאץ, איילת ויומם המחצה הפצה מוקבל אבם.

נ.ב.

חשבתי שבגלל שהמחזה הוא על המשפחה שלי אז יהיה קל לכתוב אותו אבל... לא רק שכתבת המחזה ארכה שנתיים וחצי גם הייתי צריך שני דרמטורגים מעולים שיסייעו לי להביא אותו לגרסה הסופית. אז ארז דריגס וגלעד קמחי תודה שהבאתם אותי עד הלום.

מאת הילה שבורון, עובדת סוציאלית MSW, מנהלת תוכן, על הספה בע"מ

"מערכת היחסים בין האחים והאחיות במשפחה היא מערכת היחסים הארוכה ביותר בחייו של אדם" האחים מלווים את האדם מרגע הולדתו ולרוב אחרי הזדקנות ההורים ומותם. זו מערכת יחסים מורכבת. היא משתנה בתקופות מסוימות והיא נחוות באופן שונה על ידי כל אחד מהאחים השותפים לה. איכות היחסים בין הילדים תלוי בגורמים רבים- באישיות הילד ובטמפרמנט איתו נולד, במיקומו של כל ילד במשפחה ובהרכב המשפחה (בנים/בנות, פער הגילאים), ובעיקר בהורים, בערכים המונחלים בבית, ברמת המעורבות המגלים ההורים במערכת היחסים בין ילדיהם ובסגנון ההורות שלהם. לאורך ההיסטוריה אנחנו רואים סביבנו סיפורים על אחים ועל ההשלכות של מערכות היחסים שלהם. קין והבל שיחסייהם אופיינו בעוינות וקנאה, התורה מתארת את ההבדלים באופיים ובערכיהם, בעיסוק שלהם ובהתנהגותם. כבר בסיפור קין והבל אנחנו רואים כי לאחים במשפחה תפקידים שונים. כל ילד מקבל או תופס תפקיד במשפחה. מכיוון שמשפחה היא מערכת וכל חלקיה של מערכת תלויים זה בזה, כל שינוי החל בחלק אחד של המערכת משפיע מיד גם על חלקיה האחרים. כך גם לכל חבר במשפחה תפקיד שונה. כאשר ילד נולד למשפחה בה אחיו הבכור הוא הילד החכם, שכל הזמן מהללים את חוכמתו ומאדירים אותה, יצטרך האח הצעיר, גם אם רמת ה IQ שלו לא פחותה ואף עולה על זהו של אחיו, למצוא תפקיד אחר. כי התפקיד הזה תפוס. כך גם כאשר ילד אחד תפקידו להיות הילד הטוב והמרצה, סביר שהתנהגותו של אחיו או אחותו תהיה מאתגרת עבור ההורים והילד השני יטה לקחת את תפקיד השובב, הקונדס או המורד. מערכות יחסים בין אחים מאופיינות פעמים רבות ביחסי מסירות ונאמנות, מצד אחד. אחים שומרים על אחיהם הצעירים, אחים בנים מגוננים על אחיותיהם, יש תחושה חזקה לרוב הילדים, כי למרות המריבות, הרצון להרחיק את האח המפריע במשחק עם חברים, בזמן אמת, אח הוא אח וחבר זה משהו אחר. בגיל מאוד מוקדם ילדים רוכשים את התחושה הפנימית של הירארכית החשיבות של הדמויות בחייהם. מצד שני, מערכת יחסים זו מאופיינת גם ביחסי קנאה ושנאה. התקרבות והתרחקות. בשל העוצמות החזקות של הרגשות המעורבים בקשר בין אחים, בגלל התחרות על משאבים ותשומת לב מההורים, קיימת קנאה, ולעיתים אף שנאה. הבעה של שנאה בין ילדים במשפחה יכולה להתרחש בגיל הילדות אך ברוב המקרים זו תחושה נקודתית, המתיחסת למקרה ספציפי ומכילה בתוכה כעס גדול, ואכזבה. רוב ילדים המביעים שנאה כלפי אחיהם, אינם באמת שונאים אותם אלא מאוד כועסים, פגועים ומאוכזבים. בבגרות, אנשים מביעים שנאה כלפי אחיהם בדרך כלל לאחר משבר אמון, חילוקי דעות קשים או מאבק על משאבי המשפחה וחלוקת התפקידים בטיפול בהורים. ברוב המקרים, אחים שגדלים לשנוא זה את זה, כנראה לאורך שנות יחסייהם היו קשיים ביחסים וזה תהליך שהלך והדרדר. מעט אנשים מביעים אדישות כלפי מערכת יחסים זו. כאשר מבטאים אחים אדישות זה כלפי זה, היא ככל הנראה מובעת כביטוי למנגנון הגנה השומר מפני התמודדות עם המורכבות האמיתית של היחסים, או ויתור על פנטזיה ליחסים אחרים עם האחים.

איילת:

אני נהנית בשבעה הזאת יותר משנהנתי מהירח דבש שלי. שבוע שלם לא לבשל, לא לנקות, כולם אומרים לי "משתתף בצערך איילת", "איך אפשר לעזור לך איילת?". היום חזרתי לבית ספר וחנית מלכה מגימל שתיים כבר קראה לי "זונה".

שאלת חלוקת רכושו של אדם לאחר פטירתו הינה סוגיה משפטית מוכרת, אליה קיימות התייחסויות רבות במסגרת החוק במדינת ישראל, אשר מכיר בזכותו העקרונית של אדם להוריש את עזבונו למוטבים כרצונו, ובהתאם לבחירתו החופשית. לדוגמא מספר סוגים של צוואות:

צוואה בכתב יד

בהתאם לסעיף 19 לחוק הירושה, באפשרות המוריש לנסח צוואה בכתב יד, ובמסגרתה לקבוע את אופן חלוקת רכושו לאחר פטירתו. החוק מבהיר, כי על הצוואה להיות מנוסחת בכתב יד של המוריש עצמו, לכל אורכה, וכמו כן לכלול את תאריך ניסוח הצוואה, גם כן בכתב יד. בסופה של הצוואה נדרשת להופיע חתימתו של המוריש, המאשר את תוקפה המשפטי.

צוואה בפני עדים

בהתאם לסעיף 20 לחוק הירושה, ניתנת הרשות למוריש לנסח את צוואתו בעדותם של אנשים אחרים, וזאת במסגרת "צוואה בפני עדים". צוואה זו אף היא מנוסחת בכתב, ודומה בבסיסה לצוואה בכתב יד. עם זאת, במסגרת ניסוח הצוואה נדרשת גם חתימתם של שני עדים על גבי הצוואה, וזאת לאחר שמחבר הצוואה הביע את רצונו בפניהם שזו תהיה צוואתו, ושני העדים מאשרים כי כך הדבר.

מדובר באחת מהדרכים השכיחות ביותר לניסוח צוואה בישראל, כאשר חשוב להקפיד כי הצוואה תנוסח באופן אשר יבטיח את תקפותה המשפטית, ובהתאם לנהלים המשפטיים הרלוונטיים.

צוואה בפני רשות

בהתאם לסעיף 22 לחוק הירושה, באפשרות המוריש להביע את צוואתו בעל פה או בכתב, וזאת בפני גורמים משפטיים מסוימים, אשר מוגדרים בחוק כ"רשות". בין גורמים אלו ניתן למנות את בית המשפט בישראל (כל עוד הצוואה מועברת לידי שופט או רשם), בתי הדין הדתיים המוכרים בחוק, וכן נוטריון מוסמך. החוק קובע, שלאחר העברת הצוואה לידי "הרשות", הדברים יוקראו בקול בפני המוריש, בשפה בה הוא בקיא לחלוטין, ולאחר קבלת הסכמתו הדברים יועלו על הכתב ויחתמו על ידי הגורם המשפטי אליו הועברה הצוואה.

צוואה בעל פה

בהתאם לסעיף 23 לחוק הירושה, מכיר החוק הישראלי בתוקפה המשפטי של צוואה שבעל פה, אך זאת רק במקרים חריגים, בהם המוריש עצמו הינו על ערש דווי, או לחילופין רואה עצמו במצב זה. במקרים כגון אלו, באפשרות המוריש להקריא את צוואתו בפני שני עדים, אשר בקיאים בשפתו של המוריש.

לאחר שמיעת הדברים, על שני העדים להעלות את הצוואה המלאה על הכתב, וזאת בצירוף תאריך ניסוח הצוואה והנסיבות אשר מצדיקות מתן תוקף משפטי לצוואה. את המסמך נדרשים העדים להפקיד בידי הרשם לענייני ירושה, וזאת סמוך ככל שניתן למועד הפטירה.

צוואה הדדית

בני זוג יכולים לקבוע שרק לאחר מות האחרון מביניהם, יעבור רכושם לילדים. במקרים אלו "צוואה הדדית" יכולה למנוע מצב שבו אלמן או אלמנה שנתרו בחיים, יאלצו להתפנות מדידתם, כי היורשים האחרים יבקשו למכור את הדירה ולקבל את חלקם. בני הזוג יכולים לקבוע כי בן הזוג הנותר יהיה רשאי לעשות במה שקיבל כראות עיניו, או לקבוע הוראות המגבילות את בן הזוג שנותר בחיים מלעשות פעולות מסוימות בעיזבונו. צוואה הדדית יכולה להיעשות בשני מסמכים נפרדים או במסמך אחד משותף.

הליך הפקדת צוואה הדדית הינו זהה להליך הפקדת צוואה אצל רשם הירושה במשרד המשפטים, ונדרשת נוכחות שני הצדדים, מצוידים במסמכים מזהים.

צוואה מוסרית

צוואה מוסרית מיועדת להעברת מסר אישי מהמצווה - על אילו ערכים היה רוצה שיוורשו ישמרו. לצוואה זו אין תוקף משפטי מלבד היותה מסמך משפטי רשמי העוסק בחלוקת רכוש לאחר המוות, צוואה היא גם הזדמנות להעביר מסר אישי על רגשות הנפטר ועל ערכיו - גם אם אין למסר זה תוקף משפטי מחייב. אנשים רבים מבקשים לנצל את ההזדמנות ולהכין לא רק צוואה כלכלית, הקובעת את חלוקת הכספים והרכוש, אלא גם צוואה מוסרית, שבה הנפטר מורה ליורשיו, למשפחתו או למכריו על פי אילו ערכים הוא מבקש מהם לנהוג. דוגמה - אדם יכול לכתוב ולצוות מוסרית, כי הוא מבקש מילדיו שימשיכו לשמור ולקיים את המסורת המשפחתית בכל הנוגע לחגים ולמועדים.

שמור אותי מאוהבתי

שלי (שם בדוי), כותבת המאמר, שהופיע בערוץ הדעות של YNET, היא יו"ר העמותה להסדרת הזנות בישראל. מתוך התוכנית של "הפושעים החדשים" בעריכת רבקה משולח.

אחת הטענות, ולעיתים המוצדקות, שעולות נגד הזנות היא על הפגיעה החמורה בנשים ועל ההתייחסות אליהן כאל "חפץ". הזנות, אליבא דמתנגדי הזנות, הופכת את האשה לחפץ הנשלט בידי כוחות גדולים, בדרך כלל גברים וסרסורים, ללא כל שליטה על חייה, ללא כל התחשבות ברצונותיה, ללא כל התחשבות בדעתה.

לצער, הביטוי "שמור אותי מאוהבתי" הופך בתקופה האחרונה לרלוונטי מתמיד. הצעת החוק להפלת לקוחות שירותי הזנות של ח"כ אורית זוארץ, והעמותות הפועלות בתחום, חוטאת באותו חטא שבשמו הם פועלים: התייחסות לנשים, ובמקרה זה לנשים שבחרו לעסוק בזנות, כאל ילדות קטנות, חסרות יכולת לקבל החלטות קשות, חסרות יכולת לבחור בעצמן במה לעסוק, חסרות יכולת להחליט על עתידן, חסרות יכולת להפעיל שיקול דעת. או כפי שהגדירה זאת ח"כ זוארץ: סובלות מתודעה כוזבת. לצערי, הכוונות טובות, אבל ההתייחסות לנשים זהה: מתנשאת, התייחסות כאל "חפץ" שצריך לקבל עבורו החלטות...

זנות היא לא מקצוע אידיאלי, ואני מסופקת אם מישהי חלמה מגיל צעיר להיות זונה. אבל, אני גם לא מכירה הרבה בנות שחלומן להיות קופאיות בסופר או בנים שחלומם להיות מאבטחים בחניונים. וגם זאת עבודה. זכותו של כל אחד להחליט במה לעבוד, כל עוד הוא לא פוגע במישהו אחר, וכל עוד הדבר נעשה מבחירה חופשית... הנשים, שאני מכירה, שעוסקות בזנות מגיעות מכל שכבות האוכלוסיה וכולן (למרות שאני שונאת את המילה) נורמטיביות: מורות, אחיות, סטודנטיות, מוכרות בחנויות ועוד ועוד. כולן בחרו לעבוד מרצונן החופשי ומתוך רצון להתפרנס ולפרנס את ילדיהן. כולן עושות זאת בתנאים שלהן. אף אחת מחברותי אינה צורכת סמים ואף אחת לא שותה אלכוהול מעבר למקובל. בניגוד גמור לכך, תופעת הזנות המוכרת לנו מהרחוב היא אכן תופעה מדאיגה. העוסקות בזנות זו מגיעות, במקרים רבים, מרקע קשה מאוד, רקע של אלימות פיזית ומינית. כאן ניתן למצוא נערות ונערים שברחו מהבית או שנפלו לסמים. במרבית המקרים בזונות הרחוב שולטים הסרסורים ביד רמה ולעיתים באלימות. במקרים רבים הזונות מנוצלות כספית. זונות אלה לא נהנות מתנאים סניטריים ולעיתים רבות הן נופלות למעשי אונס ואפילו למעשי רצח. זונות אלה זכאיות לקבל את כל ההגנה שהחוק והחברה, יכולים לייצר להן. יחסי מין הם צורך אנושי בסיסי. שירותי מין הם צורך חברתי. ההצעה להעלים ולהכחיד את הזנות תהפוך אנשים רבים, ובכללם, נכי צה"ל, הלומי קרב, אוטיסטים, פגועי מוחין וגברים רבים אחרים "נורמטיבים לחלוטין" לעבריינים פליליים. אני יודעת את זה כי יש לי המון לקוחות שכאלה. הם לא עבריינים ולא פושעים. הם פשוט רוצים לקבל צורך אנושי בסיסי, ואני יכולה לספק להם את זה. מבחירה אישית שלי. ברור שאי אפשר לכלות את הזנות. צריך להכיל אותה. צריך להסדיר את הנושא באמצעות מהלך רוחבי. מהלך משולב שמצד אחד יעזור לאותן זונות רחוב מסכנות, ומצד שני יסדיר את נושא הענקת שירותי המין מצד אלו שרוצים שירותים אלה, ומצד אלו שמוכנות, מבחירה, להעניק את השירותים. אסור לעשות מהלך חד-צדדי שיגרום הרבה יותר נזק, מאשר תועלת. החוק להפלת לקוחות של זונות אושר בקריאה טרומית, זכה לתמיכת הממשלה בוועדת השרים לענייני חקיקה ועבר לוועדת הכנסת שתכריע אם החוק יעבור לדיון בוועדה למעמד האשה או בוועדת חוק חוקה ומשפט.

גור קורן, דביר בנדק, עירית קפלן, ירדן ניקפהמה

כנרת לימוני

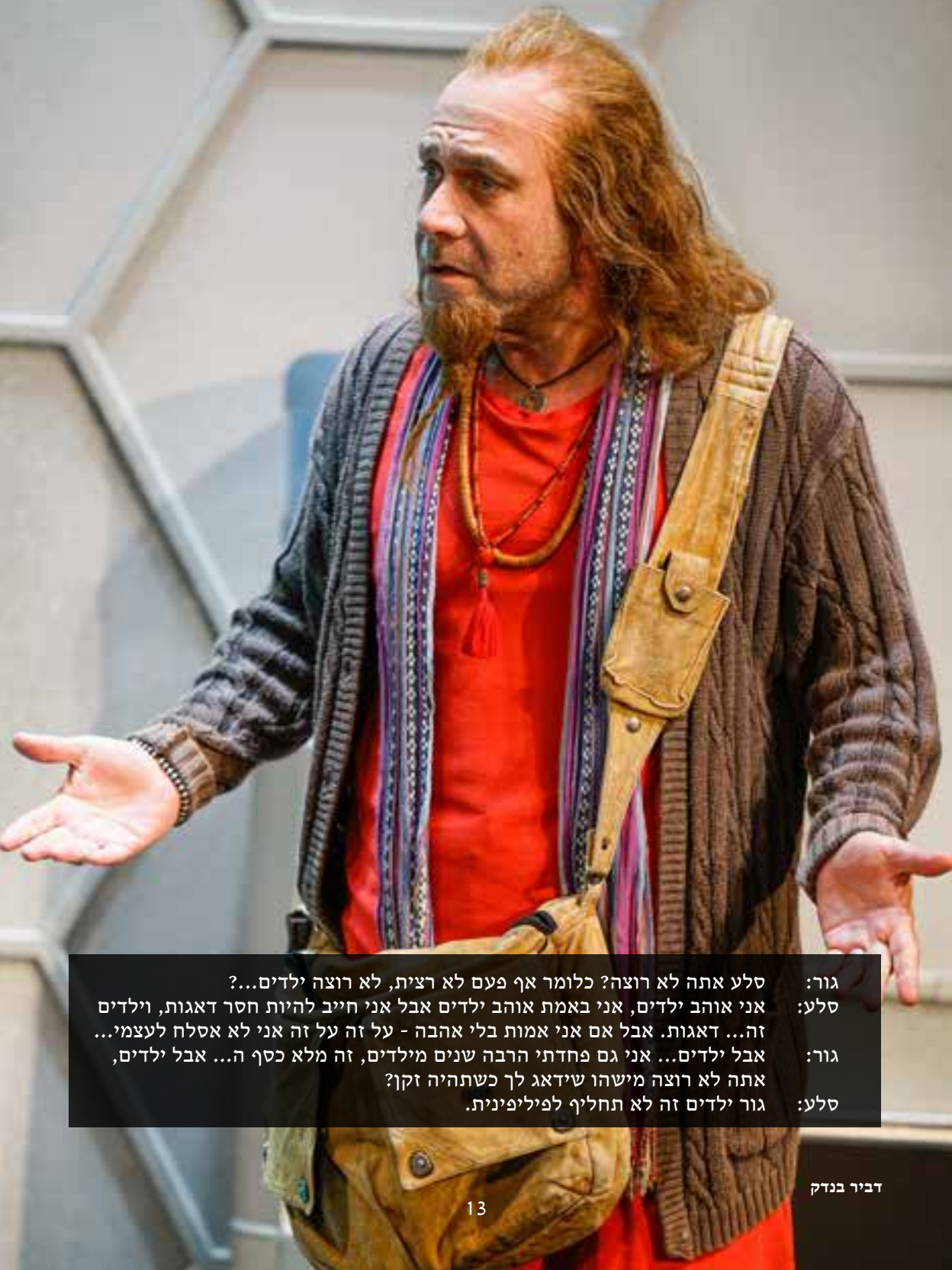

נדב אסולין

לנחוק את הכאב / קומדיה על דברים עצובים

ניל סיימון המחזאי היהודי האמריקאי שהלך לא מכבר לעולמו, גדול כותבי הקומדיות הרציניות, וידוע גם בקומדיות שלו שללא ספק מצחיקות מאוד, אבל הן לעולם לא שטותיות ולא מגוחכות. הטכניקה הזאת בה משתמש סיימון של "לקחת מהחיים" אומרת בעצם שכל הדמויות שלו אמתיות, ומעוררות אמון. הן לא חפות מפגמים ומטעויות, הן הולכות לאיבוד, הן רומנטיות ללא תקנה, או עצובות ומאכזבות, אבל כולן ניחנו בחוש הומור, ששומר עליהן, בעצם על כולנו, כדי שלא נצא מדעתנו. סיימון יודע שלכל מצב רע בחיים יש גם צד משעשע. כל אירוע, ולו העצוב ביותר, יכול להתהפך ולהיות קומי. הסוד של קומדיה טובה הוא לכתוב אותה ברצינות. הקומדיה נחשבת אצלנו כצורת ביטוי אמנותית ממדרגה שנייה. אנשים חושבים עליה במושגים של בדיחות ושל מצחיקנות. זה בהחלט אינו נכון.

קומדיה טובה, היא תשובה חיובית לחיים עצמם. אומר סיימון: "קומדיה כמו במתמטיקה היא סוג של מדע מדויק - הדרך חשובה מהתוצאה. וככל שהיא מרובת חתכים, כך היא מצחיקה יותר. גם עם היא מורכבת מהחומרים הטריטוריאליים, היומיומיים ביותר, מהם עשויה המציאות ושמהם יצוקים החיים עצמם. זה הופך אותה ליפה יותר. היכולת שלנו לזהות ולהזדהות עם הדמויות בקומדיה, להתחבר למה שהקומדיה מייצגת בגיחוך קל. אני מציב מראה אוהבת מול המציאות. לא ממש ישרה, לא ממש עקומה, אבל תמיד קרובה לאמת."

גור: סלע אתה לא רוצה? כלומר אף פעם לא רצית, לא רוצה ילדים...?
סלע: אני אוהב ילדים, אני באמת אוהב ילדים אבל אני חייב להיות חסר דאגות, וילדים זה... דאגות. אבל אם אני אמות בלי אהבה - על זה על זה אני לא אסלח לעצמי...
גור: אבל ילדים... אני גם פחדתי הרבה שנים מילדים, זה מלא כסף... אבל ילדים, אתה לא רוצה מישהו שידאג לך כשתהיה זקן?
סלע: גור ילדים זה לא תחליף לפיליפינית.

דביר בנדק

נדב אסולין, דביר בנדק, עירית קפלן, גור קורן

"אימא תמיד אמרה שמערכת היחסים בין אחים היא מערכת היחסים הארוכה ביותר. תעשו הכל כדי "לא לריב"! יוצרי ולחקני הפצצה "לא אריב" ואחיבם...

אמיר, גלעד וליאור לקנר

גיא, ירדן, אדווה ונועה
ניקפהמה

איילת, סלע, יותם וגור
קורן

דביר ואורטל
בנדק

יהושע, כנרת ואיריס
לימוני

צפי, חגית
וגלעד קמחי

אסנת (אוסני),
אביחי וגיא בן - יהודה

מיכאל ז"ל, שולי,
שוקי ונדב אסולין

עירית ואריק
קפלן

עינת, עמית וטל
אפטה

דביר בנדק, ירון ניקפהמה

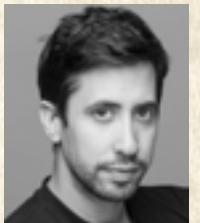
גור קורן, עירית קפלן, דביר בנדק

סלע: ... ביום שאני מספר לכם שהלב שלי מצא את מה שהוא חיפש כל החיים אתם, אתם לא מפסיקים לדבר איתי על כסף.
איילת: כן סלע כסף! בחברה המערבית אנחנו מודדים הכל בכסף. אהבה זה כסף, כבוד זה כסף, את הבריאות שלי אני מודדת בכסף והביטחון שאני יכולה לתת לילדים שלי זה כסף. והבית הזה זה כסף!

גור קורן - המחזאי ומשחק את דמותו של גור, האח הקטן

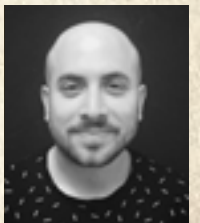
בן מושב היוגב, בוגר "בית צבי" - ביה"ס הגבוה לאומנויות הבמה. היה חמש שנים בלהקה של תיאטרון גשר: כתב את המחזה "חמישה קילו סוכר" (שיחק בתפקיד הראשי), שיחק בהצגות: "בין לילה ובין שחר", "רביזור", "דון ז'ואן", "אנטי". בתיאטרון בית ליסין כתב את המחזות: "המוגבלים", "השחקנית" (בהצגה שיחק גם כמחליף). שיחק בבית ליסין: "בעקר בית" מאת ענת גוב (כמחליף). בתיאטרון מלנקי שיחק: "בתותים בקיץ". בצוותא: "מיה לויין מתה ומגולגלת בשטיח", כתב את מופע היחיד של דב נבון "שיחות עם הברמן" ומשחק משנת 2015 בהצגה. בטלוויזיה: "צומת מילר" ערוץ 2, "מטומטמת" הוט 3, "רון" יס, "חיות בר" ערוץ טדי. תרגם את "ההצגה חייבת להיגמר" (בית ליסין) ואת "ציד המכשפות" (יחד עם גלעד קמחי בתיאטרון הקאמרי), כתב יחד עם גלעד קמחי את ההצגה "רומיאו ואמא" לתיאטרון הקאמרי, בה הוא גם משחק. ההצגה המוגבלים זכתה בפרס קומדיית השנה לשנת 2014 וגור זכה עליה בפרס מחזאי השנה, כמו כן המחזה הוצג ברומא, בצ'כיה ובשווייץ (בשיתוף המכון למחזאות ישראלית). המחזה "חמישה קילו סוכר" השתתף בפסטיבל ברייטון 2015 בהפקה בריטית והוצג ע"י התיאטרון העירוני של ביאליסטוק, בפולין.

גלעד קמחי - במאי

המנהל האמנותי של התיאטרון הקאמרי.

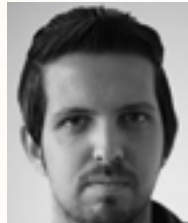
בוגר בית הספר לאמנויות הבמה בית צבי. במאי, שחקן וכוראוגרף, בעבר במאי הבית של תיאטרון בית ליסין. החל את דרכו בגיל 26 כבמאי בתיאטרון בית ליסין וכראש קבוצת הצעירים של התיאטרון. הצגות שביים, בתיאטרון הקאמרי: "אופרה בגרוש", "סיראנו דה ברז'ראק" (פרס התיאטרון על בימוי 2013, ופרס הבימוי ע"ש יוסף מילוא), "ציד המכשפות", "רומיאו ואמא", "שיגעון המוזיקה". בתיאטרון בית ליסין, בימוי וכוראוגרפיה: "ברודוויי פינת פרישמן" (פרס הבמאי המצטיין במסגרת פסטיבל "פוחחים במה 9"), "חלום של לילה בלב קיץ", "אמא מאוהבת", "מנדרגולה" (פרס התיאטרון על כוראוגרפיה 2010), "משאלה אחת ימינה", "חברות הכי טובות" (בשיתוף הקאמרי), "המקרה המוזר של הכלב בשעת לילה", "המוגבלים" (פרס התיאטרון לקומדיה של השנה 2015), "חתולה על גג פח לוהט", "ביבר הזכוכית", "השחקנית", "אהבת מוות". מחזות זמר: "אחים בדם", "אביב מתעורר" (פרס התיאטרון על כוראוגרפיה 2010). הצגות ילדים: "משחק ילדים", "הקוסם מארץ עוץ" (בשיתוף המדיטק), "פינוקיו" (בשיתוף התיאטרון הארצי). במדיטק: "סוד הגן הנעלם", "בגדי המלך החדשים". בתיאטרון הארצי, בימוי וכוראוגרפיה: "הילד הזה הוא אני", "וגר זאב עם כבש". כוראוגרפיה: "ססגוניה", "נולדתי לחלום" (פרס הבמה לילדים ונוער על כוראוגרפיה לשנת 2008). בצוותא: בימוי, עיצוב וכוראוגרפיה למופע "אצל הרננדו במרתף". בתיאטרון הספריה: בימוי וכוראוגרפיה למחזמר "גריז". בית היוצר והתוכן: "טיף וטף". בטלוויזיה: "עולים כיתה", "בית ספר למוסיקה". זוכה מלגות קרן שרת, קלצ'קין, משה זעירי, סנו, ומלגות מטעם אלי לאון וע"ש בני גאון.

עמית אפטה - עוזר במאי

בוגר תואר ראשון בבימוי והוראת תאטרון בבית הספר לאמנויות הבמה, סמינר הקיבוצים. בימוי "אגדת הילדה והעורבים" (פסטיבל חיפה הבינלאומי להצגות ילדים), "גאון בכלוב" (פסטיבל הסתיו של תאטרון הקאמרי), בפסטיבל "פוחחים במה" (תאטרון בית ליסין), ובפרויקט "המחזאים" (צוותא). עוזר במאי בהפקות תאטרון שונות: "שיגעון המוזיקה", "אל נקמות", "רומיאו ואמא", "ציד המכשפות", "תמונות מחיי נישואין" (תאטרון הקאמרי), "בעלים ונשים" (תאטרון חיפה). עוזר במאי ומנהל הצגה באופרה הישראלית. בין ההפקות: "חלום ליל קיץ", "מאדאם בטרפליי", "נישואי פיגורו". זוכה מלגת הצטיינות לאמנים צעירים מטעם עיריית חולון.

ערן עצמון - עיצוב תפאורה

בוגר מסלול עיצוב במה בסמינר הקיבוצים 2006. בין עבודותיו - בקאמרי: מנהל הבית, ריצ'רד השני, ריצ'רד השלישי, סיראנו דה ברז'ראק, הפושעים החדשים, תעלת בלאומילך, המחזמר שיער, אופרה בגרוש, המחזמר סיפור הפרברים, תמונות מחיי נישואין (עם תיאטרון גשר), ציד המכשפות, רומיאו ואימא. בתיאטרון בית ליסין: אהבת מוות, ביבר הזכוכית, חתולה על גג פח לוהט, המקרה המוזר של הכלב בשעת לילה, סוסים על כביש גהה, משאלה אחת ימינה, הקוסם מארץ עוץ, מנדרגולה, שיינדלה, המחזמר אביב מתעורר, המחזמר אחים בדם, ולנטינו, מראה מעל הגשר, חלום של לילה בלב קיץ, הבנאליות של האהבה, אקווס, ראודה, בהבימה: שקספיר מאוהב, המחזמר עלובי החיים, פליישר, חיזור גורלי, החייל האמיץ שוייק, המחזמר גבירתי הנאוה, המחזמר כמעט נורמלי, אם יש גן עדן, ארוחה עם אידיוט, לילה במאי. בתיאטרון באר שבע: פיאף, נורה, הרולד ומוד. בתיאטרון חיפה: גזע, הר אדוני, עץ אחרון בירושלים. בפסטיבל עכו: מתחם התפודים (זוכה פרס על עיצוב תפאורה בפסטיבל עכו 2008). בתיאטרון הערבי עברי-יפו: נשים זרות, האוהל האדום. בתיאטרון הספריה: לצאת מכאן, הצודקים, נדנדה בשניים, ריצ'רד השלישי, השגחה עליונה, בדלתיים סגורות. בתיאטרון אורנה פורת לילדים: הרפתקאה בקרקס (זוכת פרס עיצוב התפאורה בפסטיבל חיפה 2008) בתיאטרון המדיטק: אורה הכפולה, עלילות פרדיננד, מפצח האגוזים. בבית צבי: איש חסיד היה, סיפור הפרברים, איך להצליח בעסקים, תשוקה, אנדורה. לקבוצת המחול פרסקו: בגדי המלך החדשים. במסגרת התיאטרונטו: קפוצ'ינו ברמאללה.

אורנה סמורגונסקי - עיצוב תלבושות

בוגרת אוניברסיטת ת"א, החוג לתיאטרון. עבודות עיצוב רבות בתיאטרון, ביניהן: בקאמרי: רצח, חברות הכי טובות, הורדוס, ליזיסטרטה 2000, הרב קמע, קופנהגן, אשה בעל בית, מילאנו, המפיקים, מותו של סוכן, יומן חוף ברייטון, כנר על הגג, היה או לא היה, תרה, נטל, הבדלה, גטו, איחש פישר, האריסטוקרטים, סוף טוב, קברט, סטמפניו, ריצ'רד השני, ריצ'רד השלישי, רומן משפחתי, מקבת, דבר מצחיק קרה, החדר האחורי, ציד המכשפות ולאחרונה רומיאו ואימא. בית ליסין: הרולד ומוד, אמנות, סילביה, שבעה, ספר הג'ונגל, ערפל, טוב, אלטלנה, תאונה, סליחות, מה עושים עם ג'ני, פלדה, נערי ההיסטוריה, מראה מעל הגשר, סוסים על כביש גהה, עובד בשביל שניים, אלה גרוסמן, ביבר הזכוכית, השחקנית, אילוף הסוררת, האורחת, לצאת מהארון, מלך, חיית מחמד; הבימה: חבילות מאמריקה, תמרה, שלוש נשים גבוהות, הדיבוק, מועדון האלמנות העליונות, המורדים (עם הקאמרי). חיפה: הדוד מקייפטאון, אילוף הסוררת, להיות או להיות, האשה שבישלה את בעלה, אותלו, הכפיל, המיליונרית מנאפולי; מדיטק: מקס ומוריץ (עם האופרה), המלאך, נחמן. עיצבה תלבושות לאופרה נבוקו בטוקיו בבימויו של עמרי ניצן.

נדב ברנע - עיצוב תאורה

אמן רב תחומי, מוסיקאי ומעצב תאורה וסאונד לעבודות במה וטלוויזיה. כמעצב תאורה בכיר עיצב עשרות עבודות מחול, תיאטרון ומופעי מוזיקה במסדות הגדולים בישראל. עבודות נבחרות לדוגמה: מחול - עבודות שונות בפסטיבל "הרמת מסך" 2015-2016, צלמ מאת תמר בורר, סווריה מאת אורלי פורטל, makom-interview מאת עידן שרעבי ועוד. תיאטרון: אליס, נופל מחוץ לזמן, אבות ובנים בתיאטרון גשר, תמונות מחיי נישואין, אל נקמות, מעשייה מגונה, קן הקוקיה בקאמרי, תמונתו של דוריאן גריי בהבימה, חולה אהבה בשיכון ג' בקאמרי ועוד. מוזיקה: רועי דהן, סאן טיילור, אפרת בן צור וערן צור ועוד. כמעצב סאונד ומוסיקאי כתב פסקול לעשרות עבודות מחול, תיאטרון וקולנוע (תיאטרון תמונע, הזירה הבינתחומית, פסטיבל זירת מחול, פסטיבל אינטימאדאנס, ערוץ 8, דוקאביב ועוד). ב 2015 ביצע את שיר הסיום בסדרתו של תומר הימן משפחות. ב 2017 שיתף פעולה כיועץ מוסיקלי לאוהד נהרין בעבודתו ונצאלה עבור להקת "בת שבע". כתב ומבצע: הוציא את

אלבום הבכורה שלו על החיים ועל המוות בהוצאת "הייפידאלטי" בשנת 2014. האלבום זכה לביקורות חמות ולהשמעות רבות בתחנות הרדיו השונות. בשלוש השנים האחרונות החל ברנע להציג עבודות אינסטליישן של אור וסאונד בין היתר בתערוכות: "צנזורה", "האמנות לשרוד" ו"הפגנה" בחלל AZA3 ביפו. במסגרת פסטיבל עכו 2016 העלה את עבודת הביכורים שלו לתיאטרון; PA'AM - יצירה לחלל תיאטרוני העושה שימוש באור, סאונד ווידאו ללא שחקנים על הבמה. העבודה (בהשתתפות המוסיקאי ערן צור, השחקן דורון תבורי, השחקנית אורה מאירסון והמשורר אלי אליהו) זכתה לביקורות נלהבות והיא ממשיכה להופיע בישראל ובחו"ל.

אמיר לקנר - מוסיקה

מלחין ומעבד. נגן פסנתר, סקסופון וחליל צד. בוגר תואר ראשון בקומפוזיציה בביה"ס למוסיקה ע"ש בוכמן מהטה באוניברסיטת תל אביב. בוגר תיכון לאמנויות "תלמה ילין" במגמה למוסיקה, זוכה פרס הצטיינות על הישגיו הלימודיים. הלחין מוסיקה מקורית בקאמרי: סיראנו דה ברז'ראק, תמונות מחיי נישואין, רומאיו ואמא, ציד המכשפות. בית ליסין: המקרה המוזר של הכלב בשעת לילה, חתולה על גג פח לוחט, המוגבלים, עקר בית, ביבר הזכוכית, השחקנית, הוא הלך בשדות, האורחת, אהבת מוות, מנדרגולה, שבטים. בית ליסין והתיאטרון הארצי לנוער: פינקו, הקוסם מארץ עוץ, המלאך (בית ליסין והמדיטק). תיאטרון ארצי לנוער: והילד הזה הוא אני, הלב של ירושלים. תיאטרון הספרייה: הדה גבלר, בית בובות. תיאטרון הנפש: אני אתגבר. בטלוויזיה: רחוב סומסום, כח הקצב, צומי ומולי, ערוץ הופ! בין עבודותיו כמעבד מוסיקלי, האופרה הישראלית: מופעי קלאסי רוק. בקאמרי: שיגעון המוסיקה, שורת המקלה, סיפור הפרברים, אופרה בגרוש. הקאמרי ובית ליסין: חברות הכי טובות. בית ליסין: משאלה אחת ימינה, אחים בדם, אביב מתעורר, חלום של לילה בלב קיץ, ברודווי פינת פרישמן, תמונות יפואיות, משחק ילדים. הבימה: בראבו - שרים 90, הקומקום והמטאטא. שנחאי, סין: זורו - המחזמר. תיאטרון הקיבוץ: פרח נתתי לנורית, שבלול. תיאטרון הספרייה: שורת המקלה, מצחיקונת, חתולים, ג'קיל והייד, איך הצליח בעסקים מבלי להתאמץ. יורם לוינשטיין: שיקגו. בטלוויזיה: דה ווייס, אקס פקטור (ערוץ 2). זוכה פרס היוצר המבטיח - פסטיבל "פוחחים במה" 2008, בית ליסין. זוכה פרס באדיבות שרגא בר, הבימה.

השחקנים בהצגה:

דביר בנדק - סלע, האח הגדול

שחקן קולנוע, טלוויזיה ותיאטרון, קומיקאי ומנחה טלוויזיה ישראלי. ב-1997 סיים את לימודיו בחוג לתיאטרון באוניברסיטת תל אביב. לאחר סיום לימודיו החל לעבוד במועדון צוותא כשחקן, פועל במה, תאורן ולבסוף גם כמנחה טכני. ב-2008 קיבל את פרס שחקן המשנה ע"ש שמוליק סגל מטעם תיאטרון הבימה. זכה בפרס השחקן בדרמה קומית מטעם האקדמיה לקולנוע ולטלוויזיה על תפקידו כאבי בסדרה "המשרד". זכה בפרס השחקן לדרמות טלוויזיוניות בפסטיבל סיאול על משחקו בסרטו של אייל אסרף "החונך". היה מועמד לפרס שחקן המשנה בפרסי אופיר על תפקידו בסרט "סיפור גדול" ובסרט "ארץ פצועה". בשנת 2002 היה בין מקימי ארגון שח"ם-ארגון השחקנים בישראל ובמשך חמש שנים, 2007-2012, כיהן כיו"ר הוועד המנהל. שיחק, בפסטיבל עכו: "מחכים לגודו", "התבוננות". לצד אשתו עירית נתן בנדק "גבר אישה מילים" על משחקם בהצגה זו זכו הזוג בפרס על עבודת משחק. בפסטיבל תיאטרון קצר בצוותא: "הוא", "4 על 4", "מחזה לילה", "שטחים ופרידות", "מאחר", "חתכת לימון". בצוותא: "ג'ונגל", "פחד קהל", "צפירה", "מלחמה - אופרת רוק". באנסמבל הרצליה: "גוד". בתיאטרון אורות: "אני עם אשתך גמרת". בתמונע: "משחקי חברה", "רביזור". בחיפה: "המכוער", "שלוש מסיבות", "המקום ממנו באתי", "שיגעון באופרה" עם התיאטרון הקאמרי, "גלגרי גלן רוס". בגשר: "רביזור", "דון ז'ואן", "הארווי". במחזמר "שרק". בהבימה: "הדיבוק - בין שני עולמות", "יוליוס קיסר", "כריש פטיש", "לב טוב", "קדיש לנעמי", "טנגו", "בגדי המלך", "חודש בכפר", "מבקר המדינה 2005", "פירורים", "הנהג של מים דיזי". בטלוויזיה: "מבצע סבתא", "שאול" ב"הוט". בין השנים 2003-2005 גילם דמויות שונות בסדרת הטלוויזיה "הרצועה" שזכתה לביקורות מצוינות, "מיי פירסט סוני", "צימרים", "הנפילים", "זומזום" בערוץ הילדים, "החיים זה לא הכל", "24/7 תום אבני" בערוץ הילדים, "גם להם מגיע", בערוץ 10 "מקום לדאגה", "חקירה פנימית", "פאפאדיזי" ששודרה ב-yes השתתף בסדרת הטלוויזיה "כוונות טובות", "שירות חדרים", "קוויקי" בערוץ 2 ובערוץ ב, "המשרד" ב-yes "טקסי דרייבר", מ-2011 "סברי מרנן". המופע של "רד ודביר" בערוץ 2. הנחה את תוכנית הבידור "הכל הולך". סדרת הדוקו "החיים על פי דביר" ששודרה בכאן 11. קולנוע: "זמן אוויר", אסקימו לימון - החגיגה נמשכת", "חמש דקות בהליכה", "מרס תורכי", "מתנה משמיים", "סימה וקנין מכשפה", "ילדים טובים", "הבוס", "איזה מקום נפלא", "משעולים", "אסקימוסים בגליל", "אנטארקטיקה", "עוד אני הולך", "סיפור גדול", "רגליים קרות", "יום הולדת", "כלת הים", "מאיה", "רביד", "הפיגוע, (The Attack) "מי מפחד מהזאב הרע", "ארץ פצועה", "איביזה", "ברש", "הכל שבור ורוקד", "המוסד". כמו כן דביר מדבב בסרטי אנימציה רבים כשהידועים ביניהם הם סדרת סרטי "קונג פו פנדה" בתפקיד הפנדה.

עירית קפלן - איילת, האחיות האמצעיות

בוגרת "בית צבי", 1998. זכתה במלגות הצטיינות ב-96, 97 ו-98. בתיאטרון הספרייה: "פליבוי של עולם המערב", "כך אוהבים האחרים", "יוסף וכתונת הפסים", "הארחה המכשפה וארון הבגדים". גרמניה, בשיתוף עם הקאמרי: "חלום ליל קיץ". התיאטרון הקאמרי: "כטוב בעיניכם", "רווקים ורווקות" (זוכה במילגה ע"ש עדנה פלידל לשחקנית המבטיחה), "כובע הקש האיטלקי", "עוץ לי גוץ לי", "פלונטר", "שמנה" (זוכה בפרס הקאמרי לשחקנית המצטיינת), "יתוש בראש", "היה או לא היה", "ינטל", "זהב טורקי", "שיץ", "קברט", "פופר", "איש קטן מה עכשיו?", "שגעון באופרה", "דבר מצחיק קרה", "איבנוב", "אופרה בגרוש", "על האש", "מפיסטו", "ציד המכשפות", "האחרים". טלוויזיה: "דומינו גרוס", "הפרקליטים", "שאול פרחים", "פרנקו וספקטור". אחד התפקידים הראשיים בסדרה "ראש גדול", (YES). "האלופה" (HOT). תפקיד נשי ראשי בסדרה "זנזורי" (YES), "בני ערובה" (ערוץ 10), "מתים לרגע" (Hot) "תיק נעדר". קולנוע: סיפור גדול (פרס אופיר לשחקנית המצטיינת של הקולנוע הישראלי לשנת 2009). "העולם מצחיק", "להציל את נטע", "תפוחים מן המדבר", "פוקסטרוט".

Don't fight!

An Israeli comedy Written by **Gur Koren**

Two brothers and one sister try to take ownership of a four-bedroom apartment that their father left to an escort girl named Yafit Atias. Who is Yafit Atias? And why did their father leave the family's only apartment to an escort girl? The three siblings, Sela, the penniless, spiritual one, Ayelet, a teacher and single mother and Gur, an actor - children's star, are not willing to give up. They have to fight the escort girl who does not understand how a four-bedroom apartment fell into her hands, but will most certainly not give the place up. The three siblings who have been accustomed to quarreling with each other for 40 years have to unite in order to regain the home they grew up in. But during every waking moment of this process they ... can't stop fighting!

Directed by **Gilad Kimchi**
Director Assist **Amit Apte**
Set **Eran Atzmon**
Costumes **Orna Smorgonsky**
Lighting **Nadav Barnea**
Music **Amir Lekner**

Cast:
Sela **Dvir Benedek**
Ayelet **Irit Kaplan**
Gur **Gur Koren**
Yafit Atias **Jordan Nikfahama**
Attorney Yariv Biton **Nadav Assulin**
Ronit/Ravit **Kineret Limoni/Osnat Ben Yehuda**

Back Stage Operations crew in this production:
Production manager **Nily Beeri/Mazal Malka Ketty**
Stage manager **Andrey Zaslavsky**
Stage Operation **Orian Oren and Yossi Bronstein**
Lighting operator **Alon Bar and Li'oz Zgin**
Sound **Valerie Reis**
Wardrobe **Naomi Yarkoni**
Props **Shay Levian**
Makeup **The entire Dept**

First performance: **12.4.2019**
Length of the play: **1 hour 35 minutes**

כנרת לימוני

ירדן ניקפהמה - יפית אטיאס, נערת ליווי

בוגרת בית ספר לאומנויות הבמה של סמינר הקיבוצים 2017. תיאטרון בית ליסין: "אנשים מקומות ודברים" בבימוי רוני פינקוביץ. "טראסק" מחזמר בבימוי רוני ניניו. "טוטאל בלונד" הפקה של בורדל טוטאל בבימויה של נועה מורדוביץ.

נדב אסולין - עו"ד יריב ביטון

נולד בירושלים, 1971. בוגר התיכון לאמנויות בירושלים. שרת בתיאטרון צה"ל. בוגר הסטודיו למשחק בהנהלת ניסן נתיב. זכה במלגות ע"ש עדנה פלידל וע"ש אבנר חזקיהו. בתיאטרון הקאמרי: הלילה 12, רצח, פטרה, אדון וולף, שידוכין, אויב העם, קברט ליון, אשכבה, רווקים ורווקות, לכל השדים והרוחות, כובע הקש האיטלקי, זה היס הגדול, הכתובה, המלט, סאלח שבת, משרתם של שני אדונים, קומדיה של טעויות (על תפקיד הצורך בהצגה זו היה מועמד לפרס התיאטרון כשחקן המישנה של השנה), פופר, גורודיש, נשוי במנוסה, מלון רנדוו, כטוב בעיניכם, פתאום דפיקה בדלת, אותלו, אניהו. בתיאטרון באר שבע: שירה, ילד משלי. בטלוויזיה: שבתות וחגים, הלילה של אתי, ערוץ ניקלודיאון (בצפר). האי, פיג'מות (ערוץ הילדים). קולנוע: ביקור התזמורת, התחלפות. ביים מספר הצגות בין השאר בסטודיו ניסן נתיב ובתיאטרון צה"ל. הצגות לילדים, לרוץ - מחזה קריאה בפסטיבל "צו קריאה". למשל שועל בפסטיבל הצגות ילדים בחיפה בבימויו ובהשתתפותו זכתה בתואר "חביבת הילדים".

כנרת לימוני - רוית/רונית, פקידות קבלה במשרד עורך דין

שחקנית זמרת. הייתה סולנית בלהקת חיל חינוך. בוגרת "בית צבי". בוגרת לימודי משחק מול מצלמה- רות דייכס. תלמידתה של רחל הוכמן. זוכת מלגות: דיויד מרסר, סנו 2002, 2003, לולה שנצר, עדנה פלידל, קרן שרת, שירה צייטלין, שחקנית מבטיחה של הקאמרי. משחק, בקאמרי: "לילה לא שקט", "כולם היו בניי", "פאנק רוק", "חברות הכי טובות" (עם בית ליסין), "סיראנו דה ברז'ראק", "אח יקר", "אופרה בגרוש", "עמודי החברה", "קרום", "יעקובי ולידנטל", "האחרים", "הזאבים", "עוץ לי גוץ לי", "סוס אחד נכנס לבר" (מחליפה). בית ליסין: "זיסעלע", "פרינסס מרי 7", "מי מכיר את עמוס חפרי?". תיאטרון חיפה: "הבחורים בדלת ממול". תיאטרון הספרייה: "גריז", "הורים איומים", "הלילה הקצר ביותר בשנה", "אגדת אוהבים", "היפה והחיה", "זכרונות". צוותא: "אצל הרננדו במרתף קברט סאטירי". טלוויזיה: "פיג'מות" - עונה שלישית וחמישית. "רוץ" - עונה ראשונה. המופע המבולבל של יובל - גברת בראבו. פיינליסטית גריז ערוץ 2. מנחה בערוץ ניקלודיאון. דיבובים - "ראלף ההורס", "ראלף שובר את האינטרנט", "זוטרופוליס", "הנסיכה סופיה", ועוד...

אסנת בן יהודה - רוית/רונית, פקידות קבלה במשרד עורך דין

בוגרת "בית צבי", 1998. זוכת מילגת קרן תרבות אמריקה ישראל 1998-1999, 2001-2002. בקאמרי: רומיאו ואימא, מהומה רבה על לא דבר, מצחיקונת, איבנוב, קזבלן, אשכבה, כנר על הגג, ניטל. בית ליסין: אוליבר, סקאפינו. תיאטרון הספרייה: משחקי פיג'מה, האריה המכשפה וארון הבגדים, האסופית. התיאטרון שלנו: עלילות פרדיננד, דירה להשכיר, הברווזון המכוער. פרויקט מקבת אנסמבל עיתים. טלוויזיה: במעצר בית קשת ערוץ 2, נשואים פלוס, בתוכנית שוטטות, יום טוב, קשת ערוץ 2, טייק אווי. שאול ערוץ 3. התוכנית רק בישראל. האקדמיה לצחוק קשת ערוץ 2. כמו כן עשתה פרסומות שונות.

GIGI משיקה את הדור החדש של חומצה היאלורונית הממלאת קמטי הבעה תוך ימים

- משלב 4 פטנטים בינלאומיים
- מעניק נפח, מילוי ומיצוק לקמטי הבעה.
- תוצאות נראות לעין תוך ימים!
- יעילות לטווח ארוך בזכות מנגנון שחרור איטי
- שימוש בחומרי גלם אורגניים בעלי תו תקן אירופאי

3D
HYALU FILL

60 GIGI
Anniversary

www.gigi.co.il

מוצרי מעבדות GIGI ניתן להשיג רק לאחר אבחון והתאמה אצל קוסמטיקאיות וקליניקות מוסמכות בלבד.

LoGic Adv.

CARELINE
simply beautiful

להעצמת
נפח השיער
X2

בתקופת ירח לילי

חדש!

PURE ESSENCE

סדרת מוצרי טיפוח לשיער דק עם קפאין וביוטין, לשיער רענן ומלא נפח

ללא פרבנים • ללא חומרי יצבע • ללא SLS • לא נטשה על בעלי חיים

ONLY AT

סופר-פארם

shop.super-pharm.co.il | למידע האפליקציה | Google Play | App Store | להצטרפות למועדון LifeStyle חינם: 8100 • בסניפי סופר-פארם

לא לריב

השיבה

תיקון

קרוב יותר

שיעון המוזיקה

קן הקוקיה

אניהו

סזרי

רוסיאו ואמא

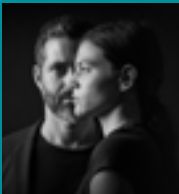
אל נקמות

אותלו

זה אני

אוליאנה

מרג'ורי פריים

סיהו יהודי

נדנדה בשניים

טרור

אויב הציבור

האחרים

סוס אחד נכנס לבר

אשכבה

פתאום דפיקה בדלת

עוץ לי גוץ לי

רשיון לחיים

עשו מנוי להצגות הטובות ביותר בישראל 1-700-707-990